23.12.67 *DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE* Nr. 314/9

KOMMISSIONENS FORORDNING Nr. 1041/67/EØF

af 21. december 1967

om de nærmere regler for anvendelse af eksportrestitutioner for de produkter, for hvilke der gælder en ordning med fællespriser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer[1]), særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning nr. 142/67/EØF af 21. juni 1967 om restitutioner ved eksport af raps-, rybs- og solsikkefrø[2]), særlig artikel 5, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3, samt artikel 6,

under henvisning til Rådets forordning nr. 171/67/EØF af 27. juni 1967 om restitutioner og afgifter ved eksport af olivenolie[3]), særlig artikel 8, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3, samt artikel 11,

under henvisning til Rådets forordning nr. 120/67/EØF af 13. juni 1967 om en fælles markedsordning for korn[4]), særlig artikel 16, stk. 6, og artikel 32, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning nr. 139/67/EØF af 21. juni 1967 om de almindelige regler for ydelse af restitutioner ved udførsel af kornprodukter og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse[5]), særlig artikel 7, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 121/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for svinekød[6]), særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning nr. 177/67/EØF af 27. juni 1967 om de almindelige regler for ydelse af restitutioner ved udførsel af produkter inden for svinekødssektoren og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse[7]), særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 122/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for æg[8]), særlig artikel 9, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 175/67/EØF af 27. juni 1967 om de almindelige regler for ydelse af restitutioner ved eksport af æg og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse[9]), særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 123/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for fjerkrækød[10]), særlig artikel 9, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 176/67/EØF af 27. juni 1967 om de almindelige regler for ydelse af restitutioner ved udførsel af fjerkrækød og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse[11]), særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 359/67/EØF af 25. juli 1967 om den fælles markedsordning for ris[12]), særlig artikel 17, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning nr. 366/67/EØF af 25. juli 1967 om de almindelige regler for ydelse af restitutioner ved udførsel af ris og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse[13]), særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordningerne om de fælles markedsordninger indeholder bestemmelser om, at der i det omfang det er nødvendigt for at muliggøre eksport af de produkter, der er omfattet af disse forordninger, kan ydes en restitution til udligning af forskellen mellem noteringerne eller priserne på disse produkter i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

[1]) EFT nr. 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.
[2]) EFT nr. 125 af 26.6.1967, s. 2461/67.
[3]) EFT nr. 130 af 28.6.1967, s. 2600/67.
[4]) EFT nr. 117 af 19.6.1967, s. 2269/67.
[5]) EFT nr. 125 af 26.6.1967, s. 2453/67.
[6]) EFT nr. 117 af 19.6.1967, s. 2283/67.
[7]) EFT nr. 130 af 28.6.1967, s. 2614/67.
[8]) EFT nr. 117 af 19.6.1967, s. 2293/67.
[9]) EFT nr. 130 af 28.6.1967, s. 2610/67.
[10]) EFT nr. 117 af 19.6.1967, s. 2301/67.
[11]) EFT nr. 130 af 28.6.1967, s. 2612/67.
[12]) EFT nr. 174 af 31.7.1967, s. 1.
[13]) EFT nr. 174 af 31.7.1967, s. 34.

der bør fastsættes en dato, som skal tages i betragtning ved fastsættelsen af restitutionssatsen; visse forordninger præciserer, at denne dato er den dag, eksporten finder sted; ved fastsættelsen af denne dag bør der findes en passende økonomisk løsning, der sikrer medlemsstaternes eksportører en ligelig behandling og som stemmer med Fællesskabets tendens til at foretage toldkontrollen på produktionsstederne; af disse grunde bør der til konstatering af de oplysninger, som tjener til at beregne restitutionsbeløbet, vælges den dag, på hvilken toldvæsenet godkender den erklæring, hvorved anmelderen tilkendegiver sit ønske om at gennemføre eksporten af de pågældende produkter, ved hjælp af en restitution;

de almindelige, af Rådet vedtagne regler bestemmer, at restitutionen betales, når der føres bevis for, at produkterne er blevet eksporteret ud af Fællesskabet; for at nå frem til en ensartet fortolkning af begrebet eksport ud af Fællesskabet bør varens transport ud af Fællesskabets geografiske område lægges til grund;

i medlemsstaterne nyder de produkter, der leveres med henblik på visse formål, ved deres import fra tredjelande afgiftsfrihed; i det omfang hvori disse afsætningsmuligheder får en vis betydning, bør fællesskabsprodukterne stilles på lige fod med de produkter, der importeres fra tredjelande;

visse forretninger kan give anledning til misbrug på grund af en forskel mellem restitutionssatsen og importafgiftsatsen eller på grund af de karakteristiske egenskaber ved de eksporterede varer eller eksportmarkederne; for at undgå sådanne misbrug bør medlemsstaterne bemyndiges til før betalingen af restitutionen at kræve supplerende beviser, foruden beviset for at produktet har forladt Fællesskabets geografiske område;

der bør skabes sikkerhed for at de produkter, som sendes ud af Fællesskabet, faktisk er dem, der har været gjort til genstand for eksporttoldformaliteter; da et fællesskabsprodukt, før det forlader Fællesskabets geografiske område, kan være bestemt til at skulle transporteres igennem andre medlemsstaters territorium, synes det nødvendigt at indføre en metode til forvaltningsteknisk samarbejde mellem medlemsstaterne ved udfærdigelsen af en eksportlicens som bevismiddel;

adgang til at drage nytte af den ordning, der fastlægges i denne forordning, kan kun opnås for produkter, der befinder sig i fri omsætning inden for Fællesskabet; desuden bør de produkter, der eksporteres ved hjælp af en restitution, være af en sådan kvalitet, at de kan afsættes på normale vilkår;

forordningerne om de fælles markedsordninger bestemmer, at restitution, til visse produkter med enkelte undtagelser, kun kan ydes, hvis produkterne stammer fra Fællesskabet; dette begreb bør derfor defineres; varer, der i deres helhed er fremstillet i Fællesskabet, skal anses som varer med oprindelse i Fællesskabet; indtil der vedtages en fællesskabsdefinition af begrebet varers oprindelse, bør man ved vurderingen af oprindelsen af de varer, som er fabrikeret i Fællesskabet på basis af produkter, der udgår fra tredjelande, henvise til de normer, der gælder i den medlemsstat, i hvilken eksporttoldformaliteterne er blevet opfyldt;

i tilfælde af at restitutionssatsen differentieres efter de eksporterede produkters destination, må der føres bevis for, at produktet har nået den destination, for hvilken restitutionen er blevet fastsat; da der på grund af forskelligheder i de importerende tredjelandes situation ikke for øjeblikket kan foreskrives ensartede bevismidler, bør det godkendes, at der forevises sådanne dokumenter, som frembyder en sikker garanti for, at de eksporterede varer når frem til destinationen, samtidig med at handelssamkvemmet hæmmes mindst muligt;

for at stille eksportørerne af produkter, for hvilke der ydes en differentieret restitution, lige med de øvrige eksportører, bør der hjemles betaling af den del af restitutionen, som beregnes på grundlag af den laveste sats af den restitution, der finder anvendelse den dag, da eksporttoldformaliteterne opfyldes, så snart eksportøren har ført bevis for, at produktet har forladt Fællesskabets geografiske område;

da den dag, eksporttoldformaliteterne opfyldes, anses som eksportdagen, for fastsættelse af restitutionssatsen, må det forudses, at restitutionen betales af den medlemsstat, på hvis territorium toldformaliteterne er blevet opfyldt;

for at lette finansieringen af forretningerne for eksportørerne bør medlemsstaterne bemyndiges til, så snart eksporttoldformaliteterne er opfyldt, at forudbetale hele restitutionsbeløbet eller en del deraf, på betingelse af, at der stilles en sikkerhed eller en garanti, der anerkendes som værende af samme værdi, som skal sikre, at denne forskudsbetaling tilbagebetales i tilfælde af, at det senere måtte vise sig, at restitutionen ikke burde være betalt;

hvis det, i tilfælde af at der er gjort brug af den ovenfor nævnte lempelse, senere skulle vise sig, at restitutionen ikke burde være betalt, ville eksportørerne med urette opnå en vederlagsfri kredit; under disse omstændigheder bør der, bortset fra tilfælde af force majeure, træffes passende forholdsregler til at undgå denne uberettigede fordel;

af hensyn til en hensigtsmæssig forvaltning bør det kræves, at ansøgningen om betaling af restitutionen indgives inden for en rimelig frist;

visse produkter i Frankrig kan undergives en oplagringsordning, der muliggør betaling af restitutionen, så snart disse produkter er blevet undergivet denne ordning; en afskaffelse uden varsel af dette system ville kunne være til skade for dette lands eksportører; derfor bør Den franske Republik bemyndiges til i en overgangsperiode at opretholde dette system for korn og olieholdige frø, for hvilke produkter gældende praksis er af særlig betyd-

ning; for de øvrige produkters vedkommende kan disse vanskeligheder afhjælpes derved, at denne medlemsstat indtil 30. juni 1968 bemyndiges til at forlænge fristen mellem opfyldelsen af eksporttoldformaliteterne og produktets transport ud af Fællesskabets geografiske område fra 45 dage til 100 dage;

de i denne forordning hjemlede foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen afgivet af forvaltningskomiteen for fedtstoffer, korn, svinekød, fjerkrækød og æg,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved bestemmelsen af den restitutionssats, der gælder for de produkter, der henhører under forordningerne nr. 136/66/EØF, nr. 120/67/EØF, nr. 121/67/EØF, nr. 122/67/EØF, nr. 123/67/EØF og nr. 359/67/EØF, 1009/67/EØF, (EØF) nr. 804/68, (EØF) nr. 805/68 »og nr. 159/66/EØF«, er eksportdagen, hvis der ikke har foreligget forudfastsættelse af restitutionen, og, hvis der har foreligget forudfastsættelse af denne ved bestemmelsen af de reguleringer, der i påkommende tilfælde skal foretages i restitutionssatsen, den dag på hvilken toldvæsenet godkender det dokument, hvori anmelderen tilkendegiver sit ønske om at gennemføre eksport af de pågældende produkter, ved hjælp af en restitution. Når denne godkendelse foreligger, anbringes produkterne under toldkontrol indtil de transporteres ud af Fællesskabet, eller hvis det drejer sig om et af de i artikel 2 nævnte tilfælde, indtil de har nået deres destination.

2. Godkendelsen af det i stykke 1 omtalte dokument anses i denne forordnings forstand som opfyldelse af eksporttoldformaliteterne.

3. Den dag, da eksporttoldformaliteterne opfyldes, er afgørelsen for fastlæggelsen af det eksporterede produkts mængde, art og karakteristika.

Artikel 2

Med eksport fra Fællesskabet ligestilles:

- levering til forsyninger af søgående skibe eller levering til luftfartøjer som beflyver de internationale ruter, herunder ruter inden for Fællesskabet,

- levering til de i Fællesskabet oprettede internationale organisationer,

- levering til de væbnede styrker, som er stationeret på en medlemsstats territorium, men som ikke står under dens kommando,

  i det omfang hvori produkterne af samme art, importeret fra tredjelande med henblik på disse formål, drager nytte af en fritagelse for afgift og told ved importen til den pågældende medlemsstat, idet bestemmelserne i artikel 1 finder anvendelse.

Artikel 3

1. Betalingen af restitutionen er betinget af, at der føres bevis for, at det produkt, for hvilket toldformaliteterne er blevet opfyldt:

- i det i artikel 1 nævnte tilfælde har forladt Fællesskabets geografiske område i uforarbejdet stand, eller

- i de i artikel 2 nævnte tilfælde, har nået sin destination i uforandret stand.

2. I denne forordning anses produkter for at være kommet uden for Fællesskabets geografiske område, når de er sendt til territorier, som, skønt disse udgør en del af en medlemsstats geografiske område, er indlemmet i et tredjelands toldområde; derimod anses produkterne ikke for at være kommet uden for Fællesskabets geografiske område, når de er sendt til territorier, som, skønt disse udgør en del af et tredjelands geografiske område, er indlemmet i Fællesskabets toldområde.

Artikel 4

1. I visse tilfælde kan medlemsstaterne, under hensyntagen til restitutionssatsen i forhold til importafgiftens højde, under hensyntagen til de eksporterede produkters karakteristika, eller til eksportmarkederne, som betingelse for udbetaling af restitutionen, ud over beviset for at produktet har forladt Fællesskabets geografiske område, kræve bevis for, at det pågældende produkt er blevet importeret til et tredjeland og i påkommende tilfælde kræve bevis for de omstændigheder, under hvilke det er blevet importeret. Beviset for at det er blevet importeret til et tredjeland, føres i overensstemmelse med forskrifterne i artikel 8, stk. 1.

2. Førelsen af det i stykke 1 fastsatte bevis kan gøres obligatorisk efter den i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 38, og de tilsvarende artikler i de øvrige nævnte forordninger hjemlede fremgangsmåde.

3. Eksportøren kan fritages for at føre det i stykke 1 nævnte bevis, hvis dette ikke kan fremskaffes som følge af force majeure; i så tilfælde kan der kræves andre former for bevis.

Artikel 5

1. Hvis et produkt, for hvilket eksporttoldformaliteterne er blevet opfyldt, passerer igennem andre fællesskabsterritorier end den medlemsstat, på hvis område denne toldbehandling har fundet sted, og hvis dette sker, før produktet forlader Fællesskabets geografiske område eller før det når en af de i artikel 2 nævnte destinationer, føres ved hjælp af en udgangsattest, hvoraf en model er vedlagt som bilag, beviset for, at dette produkt har forladt Fællesskabets geografiske område eller har nået den hjemlede destination, indtil der indføres en ordning om fællesskabsforsendelse.

Denne attest, der er forsynet med et serienummer, udstedes i mindst 2 eksemplarer af det toldsted, hvor eksport-

toldformaliteterne er blevet opfyldt. Originalen udleveres til eksportøren, det andet eksemplar opbevares af afsendelsestoldstedet eller sendes direkte af dette til den myndighed, der skal betale restitutionen. Det eksemplar, der overdrages eksportøren, ledsager varen. Det påtegnes af de mellemliggende toldsteder, hvor varerne skal klareres, samt af Fællesskabets udgangstoldsted eller af det toldsted, som er bemyndiget til at attestere, at varen har nået sit bestemmelsessted i de i artikel 2 nævnte tilfælde. Det sendes herefter af det pågældende toldsted tilbage til den nationale myndighed, der er angivet i udgangsattestens hoved, inden 8 dage efter den sidste påtegning.

De mellemliggende toldsteders påtegninger bliver ikke foretaget, når varerne transporteres fra det toldsted, hvor eksportformaliteterne er opfyldt, til Fællesskabets udgangstoldsted,

- i henhold til det internationale system for landevejs- eller jernbanetransport, eller

- under toldforsegling; i tilfælde af udskiftning af seglet, er toldstedets påtegning om påsættelse af nye segl obligatorisk.

2. Udgangsattesten kan undtagelsesvis udstedes til eksportøren eller påtegnes a posteriori på den betingelse, at eksportøren fører bevis for, at den vare, der er blevet klareret af dette toldsted eller som har passeret dette toldsted, var i overensstemmelse med angivelserne på den attest, der var ansøgt om eller som var blevet udstedt. Dette dokument kan desuden påtegnes a posteriori i de i artikel 2 nævnte tilfælde; for så vidt som den nationale toldordning indeholder bestemmelser desangående.

I tilfælde af, at udgangsattesten går tabt, kan det toldsted, der har udstedt den, undtagelsesvis udstede en kopi af dokumentet. Denne kopi skal påtegnes på de samme betingelser som originaldokumentet.

3. Det toldsted, der har udstedt udgangsattesten, kan med henblik på kontrol sende den tilbage til de toldsteder, der har foretaget påtegningerne.

Artikel 6

Der ydes kun en restitution for produkter i fri omsætning inden for Fællesskabet, som er gode handelsmæssige varer, bestemt til menneskeføde, når deres anvendelse til dette formål ikke er udelukket eller i betydelig grad forringet på grund af deres karakteristika eller deres tilstand.

Artikel 7

1. Med henblik på anvendelsen af forordning nr. 139/67/EØF, artikel 7, stk. 1, andet led, af artiklerne 6, stk. 1, andet led, i forordningerne nr. 175/67/EØF, nr. 176/67/EØF, nr. 177/67/EØF og nr. 366/67/EØF gælder nedenstående bestemmelser.

2. Indtil der gennemføres en fællesdefinition af begrebet varers oprindelse, anses en vare for at stamme fra Fællesskabet, når den helt og holdent er fremstillet i Fællesskabet, eller når den der har undergået en bearbejdning eller forarbejdning, der er anerkendt ifølge de regler, der er gældende i den medlemsstat, hvor eksporttoldformaliteterne opfyldes.

3. Eksportøren er forpligtet til at angive den pågældende vares oprindelse i henhold til de regler, der er gældende i den i stk. 2 nævnte medlemsstat. Denne angivelse kontrolleres på de samme betingelser som de øvrige dele af udførselserklæringen.

Artikel 8

1. Med henblik på anvendelsen af forordning nr. 139/67/EØF, artikel 7, stk. 2, første afsnit, af forordning nr. 142/67/EØF, artikel 5, stk. 2, første afsnit, af forordning nr. 171/67/EØF, artikel 8, stk. 2, første afsnit, og af forordningerne nr. 175/67/EØF, nr. 176/67/EØF, nr. 177/67/EØF og nr. 366/67/EØF, artikel 6, stk. 2, første afsnit, er den pågældende forpligtet til at forevise en kopi af transportdokumentet og efter de kompetente nationale myndigheders valg et eller flere af følgende dokumenter:

Kopi af told- eller havnedokument udstedt i bestemmelseslandet, en attest udstedt af en af medlemsstaternes officielle myndigheder der fungerer i dette land, erklæring udstedt af selskaber der på internationalt plan er specialiseret i kontrolforanstaltninger, og hvorved det attesteres, at produkterne eller varerene er ankommet til dette land, eller til den pågældende destination. De kompetente nationale myndigheder kan anerkende andre dokumenter som værende af samme værdi og kræve supplerende bevismidler. De giver meddelelse herom til Kommissionen, der underretter de andre medlemsstater herom.

2. Dog betales den del af restitutionen, der beregnes på grundlag af den laveste restitutionssats, som gælder den dag, da eksporttoldformaliteterne opfyldes, så snart der føres bevis for at produktet har forladt Fællesskabets geografiske område, med forbehold af bestemmelserne i artikel 4.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne kan betale eksportøren hele restitutionsbeløbet eller en del heraf på forskud, så snart eksporttoldformaliteterne er blevet opfyldt, på betingelse af, at der ved stillelse af en sikkerhed eller af en garanti, som anerkendes at have samme værdi, ydes garanti:

- i tilfælde af, at der ikke måtte være blevet ført det i artikel 3 nævnte bevis for, at produktet har forladt Fællesskabets geografiske område eller har nået sin destination inden for en frist af 45 dage fra den dag, da eksporttoldformaliteterne er blevet opfyldt, for at dette forskud tilbagebetales med tillæg af 5%;

- i tilfælde af, at der er blevet ført det i artikel 3 nævnte bevis, men at det i artikel 4 nævnte bevis, for så vidt denne artikel finder anvendelse, ikke måtte være blevet ført inden for en frist af seks måneder fra den dag at regne, da eksporttoldformaliteterne er blevet opfyldt, for at dette forskud tilbagebetales med tillæg af 15%;

- i tilfælde af at det i artikel 3 nævnte bevis er blevet ført, men hvor det i artikel 8 hjemlede bevis, for så vidt denne artikel finder anvendelse på den pågældende forretning, ikke måtte blive ført inden for en frist af seks måneder fra den dag, da eksporttoldformaliteterne er blevet opfyldt, for at et beløb svarende til forskellen mellem det ydede forskud og det beløb, der beregnes på grundlag af den laveste restitutionssats, som gælder den dag, da eksporttoldformaliteterne opfyldes, tilbagebetales med tillæg af 15%.

2. Når, som følge af force majeure:

- der ikke kan føres de i stykke 1 nævnte beviser, opkræves de i dette stykke hjemlede tillæg ikke;

- der ikke kan føres de i stykke 1 nævnte beviser inden for de foreskrevne frister, kan disse frister på eksportørens anmodning forlænges for et tidsrum, som af det kompetente organ skønnes nødvendig i betragtning af den påberåbte omstændighed;

- varen når frem til en anden destination end den, for hvilken forskudsbeløbet er blevet beregnet, begrænses tilbagebetalingen af dette forskud i påkommende tilfælde af det uberettiget udbetalte beløb.

3. De i stykkerne 1 og 2 nævnte tilbagebetalinger opkræves kun i forhold til de varer, for hvilke der ikke føres de i stykke 1 anførte beviser.

4. Det i påkommende tilfælde forhøjede forskudsbeløb tilbagebetales i overensstemmelse med forskrifterne i denne artikel, når de i stykke 1 nævnte beviser ikke føres inden for de foreskrevne frister. Hvis forskudsbeløbet i dette tilfælde trods anmodning ikke tilbagebetales, fortabes den sikkerhed, som måtte være stillet.

Artikel 10

1. Restitutionen udbetales af den medlemsstat, på hvis område eksporttoldformaliteterne er blevet opfyldt.

2. Dokumenterne om betaling af restitutionen skal indgives senest seks måneder efter den dag, da eksporttoldformaliteterne er blevet opfyldt, idet der ellers indtræder retsfortabelse.

Artikel 11

1. Den franske Republik kan indtil den 30. juni 1968 opretholde den ordning, der gælder i øjeblikket, om betaling af restitution for de i forordning nr. 120/67/EØF, artikel 1, og i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 21, omtalte varer, der er anbragt på eksporttoldoplag.

2. For de øvrige varer, der er underkastet denne forordning og anbragt på eksporttoldoplag, kan Den franske Republik indtil den 30. juni 1968 forlænge den i artikel 9, stk. 1, første led, hjemlede frist til 100 dage, i den udstrækning, hvor de pågældende varer før den 1. december 1967 har været behandlet efter reglerne om eksporttoldoplag.

De i artikel 9, stk. 1, andet og tredje led, og i artikel 10, stk. 2, fastsatte frister forlænges tilsvarende.

Artikel 12

Denne forordning finder anvendelse uden forbehold af de fællesskabsbestemmelser, som i påkommende tilfælde er fastsat med det formål, i overensstemmelse med forskrifterne i forordning nr. 120/67/EØF, artikel 16, forordning nr. 121/67/EØF, artikel 15, forordning nr. 122/67/EØF, artikel 9, forordning nr. 123/67/EØF, artikel 9 og forordning nr. 359/67/EØF, artikel 17, at skabe ligevægt mellem anvendelsen af fællesskabsbasisprodukterne med henblik på eksporten af forarbejdede varer til tredjelande og anvendelsen af produkterne fra disse lande, der er godkendt til forædling.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft 1. februar 1968.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1967.

På Kommissionens vegne

Jean REY

Formand

BILAG

Nr. 000000

E.F. C.E. E.G.
UDGANGSATTEST
CERTIFICAT DE SORTIE
AUSGANGSBESCHEINIGUNG

E.F. C.E. E.G.
CERTIFICATO DI USCITA
CERTIFICAAT VAN UITGANG

Denne attest skal sendes tilbage til
Ce certificat est à envoyer à
Diese Bescheinigung ist zurückzusenden an
Questo certificato deve essere inviato a
Dit certificaat moet teruggezonden worden aan

.....
(navn og adresse på toldmyndigheden)

A. Anmelderens erklæring

Undertegnede .....
(efternavn og fornavn, eller firmanavn, og fuldstændig adresse)

erklærer herved, at de nedenfor anførte varer, som omfattes af eksportdokument [1]) nr. ..... udstedt af ..... (medlemsstat) den ..... 19.....

Løbenr.	Kolli		Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse ifølge tarifnomenklaturen for restitutionerne	Bruttovægt (kg)	Nettovægt (kg)
	Mærker og numre	Antal og art				
1	2	3	4	5	6	7

Samlet antal kolli (spalte 3) ..... (med bogstaver)

og samlet kvantum (spalte 7) .....

eksporteres til ..... (tredjeland) [2])

leveres til ..... [2])

Jeg erklærer, at der for disse varer kan opnås eksportrestitution.

....., den ..... 19.....

.....
(anmelderens underskrift)

B. Påtegning af toldstedet, hvor eksporttoldformaliteterne opfyldes

Eksportdokument: formular ..... nr. ..... af .....

Bemærkninger [3]) .....

Transportmiddel [4]) .....

Toldsegl påsat: .....

Toldstedets navn og adresse: .....

Toldstedets stempel

....., den ..... 19.....

.....
(toldembedsmandens underskrift)

[1]) Ved eksportdokument forstås eksportlicensen eller i givet fald ethvert andet dokument, der kræves ifølge landbrugsbestemmelserne.
[2]) Det ikke ønskede bedes overstreget.
[3]) De særlige forhold, der konstateres ved kontrol af varerne, skal anføres her, særlig prøveudtagningen.
[4]) Anfør efter omstændighederne skibets navn, jernbanevognens eller køretøjets nummer.

C. Påtegning, der bekræfter varernes regelmæssige passage af mellemliggende toldsteder[1])

1. Udgangstoldstedet i den medlemsstat, hvorfra varen afsendes	2. Indgangstoldstedet i den første medlemsstat, varerne passerer som transitgods
Bemærkninger[3])	Bemærkninger[3])
....., ... 19.....	....., ... 19.....
Toldstedets stempel	Toldstedets stempel
..... (toldembedsmandens underskrift)	..... (toldembedsmandens underskrift)
3. Udgangstoldstedet i den første medlemsstat, som varerne passerer som transitgods	**4. Indgangstoldstedet i den anden medlemsstat, som varerne passerer som transitgods**
Bemærkninger[3])	Bemærkninger[3])
....., ... 19.....	....., ... 19.....
Toldstedets stempel	Toldstedets stempel
..... (toldembedsmandens underskrift)	..... (toldembedsmandens underskrift)
5. Udgangstoldstedet i den anden medlemsstat, varerne passerer som transitgods	**6. Indgangstoldstedet i den medlemsstat, hvorfra varen forlader Fællesskabet**
Bemærkninger[3])	Bemærkninger[3])
....., ... 19.....	....., ... 19.....
Toldstedets stempel	Toldstedets stempel
..... (toldembedsmandens underskrift)	..... (toldembedsmandens underskrift)

D. Omladninger og hændelser under transporten

Sagsfremstilling og trufne foranstaltninger[3])	De kompetente myndigheders påtegning

E. Påtegning af Fællesskabets udgangstoldsted eller af det toldsted, der kontrollerer bestemmelsesstedet, som anført i artikel 2 i forordning nr. .....

De på forsiden af nævnte attest anførte varer

— har forladt Fællesskabets område den ....., 19.....[4])

— er blevet leveret til ..... den ....., 19.....[4])

Toldsted .....

Toldstedets stempel

.....

(toldembedsmandens underskrift)

[1]) Påtegningen foretages ikke, når varerne transporteres fra det toldsted, hvor toldformaliteterne er blevet opfyldt, til Fællesskabets udgangstoldsted:
— i henhold til den internationale ordning for landevejs- eller jernbanetransport, eller
— under toldforsegling; i tilfælde af udskiftning af seglet, er toldstedets påtegning om påsættelse af nye segl obligatorisk.

[2]) Skal udfyldes i tilfælde af at udgangstoldstedet ikke er det samme som det toldsted, hvor toldformaliteterne opfyldes.

[3]) Der skal særligt ske angivelse af eventuelt nye påsatte segl.

[4]) Det ikke ønskede bedes overstreget.